

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „S.I. Consulting” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 octombrie 2018, prin intermediul poștei (f.d.28), O.C.N. „MAIB-Leasing” SA (anterior „MAIB-Leasing” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „S.I. Consulting” solicitând încasarea sumei de 88998,19 lei cu titlu de datorie, încasare sumei de 27049,35 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în baza contractului de asistență juridică nr. 3 din 09 decembrie 2015, încheiat cu „Legaltriumf” (S.I. Consulting) SRL, ultimul s-a obligat conform pct. 1.1.1 al contractului, să reprezinte clientul la soluționarea pe cale judiciară a litigiului inițiat la cererea lui Dumitru Sandu și Olesea Sandu împotriva „MAIB-Leasing” SA și alții cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1/1536 din 22 aprilie 2008 și a contractului de leasing nr. FL1-1380 din 21 aprilie 2008 cu aducerea părților în poziție inițială. Conform pct. 4.1 și 4.2 al contractului, clientul achită SRL „Legaltriumf” un onorariu total în mărime de 237321,84 de lei, inclusiv TVA. Onorariul indicat la art. 4.1 din contract urma a fi achitat, după cum urmează: 88998,19 lei-în termen de 3 zile calendaristice din data încheierii contractului. Astfel, în scopul executării contractului, a fost transferată suma prevăzută în pct. 4.2 al contractului, în mărime de 88998,19 lei, la data de 22 decembrie 2015, confirmat prin actul de verificare al decontărilor reciproce. Însă de către pârât nu au fost întreprinse acțiuni pentru executarea contractului, prin ce s-a impus necesitatea contractării altei companii pentru reprezentarea intereselor în instanța de judecată.

Totodată, a menționat că din momentul transferării sumelor SRL „Legaltriumf”

(SRL „S.I. Consulting”), a trecut o perioadă îndelungată, însă sumele nu au fost restituite. În continuare, a indicat că a reziliat unilateral contractul prin declarația de rezoluțiune nr. 24625 din 15 august 2018 și a fost solicitată restituirea sumei de 88998,19 lei în termen de 5 zile din momentul recepționării declarației de rezoluțiune. Declarația de rezoluțiune a fost recepționată de către pârât la 24 august 2018, însă a rămas fără răspuns.

Reclamantul a precizat că anunțul publicat în Monitorul Oficial nr. 126-132 din 20 aprilie 2018, atestă că denumirea pârâtului a fost modificată din SRL „Legaltriumf” în SRL „S.I. Consulting”, codul fiscal fiind păstrat același 100660024960. La fel, a fost modificată adresa din mun. Chișinău, str. București, nr.41/2 în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Uzinei, nr 9, ap.34.

Prin notificarea nr. 23214 din 16 noiembrie 2016, SRL „Legaltriumf” (SRL „S.I. Consulting”) a fost somată despre necesitatea respectării prevederilor contractuale și anume asigurarea asistenței juridice calificate clientului „MAIB-Leasing” SA, notificarea fiind expediată pe adresa juridică mun. Chișinău, str. București, nr.41/2. Însă pârâtul nu a reacționat în nici un fel la notificare. Astfel, a angajat o altă companie pentru a-i reprezenta interesele, suportând cheltuieli suplimentare.

Cu referire la dobânda de întârziere pretinsă, a afirmat că pârâtul urma să participe în cadrul ședinței de judecată din data de 05 decembrie 2016, fapt despre care a fost informat, prin urmare obligația acestuia era scadentă la data ședinței de judecată. Astfel, prin prisma art. 619 alin. (2) Cod civil, urmează a fi încasată o dobândă de întârziere calculată începând cu data de 06 decembrie 2016, deoarece din această dată pârâtul era în întârzierea executării obligației sale.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de „MAIB-Leasing” SA și s-a încasat de la SRL „S.I. Consulting” în beneficiul „MAIB-Leasing” SA suma de 88998,19 lei cu titlu de datorie și suma de 2669,94 de lei cu titlu de recompensa taxei de stat; în rest acțiunea în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 27049,35 de lei și a taxei de stat în sumă de 811,48 de lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de SRL „S.I. Consulting” și s-a casat hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea pretențiilor admise și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de „MAIB-Leasing” SA împotriva SRL „S.I. Consulting” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată; în rest, hotărârea a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe de admitere parțială a pretențiilor reclamantului este neîntemeiată, emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În continuare, a evidențiat că în temeiul contractului de asistență juridică nr. 3 din 09 decembrie 2015, încheiat între „MAIB-Leasing” SA și „Legaltriumf” (S.I. Consulting) SRL, ultimul s-a obligat conform pct. 1.1.1 al contractului, să reprezinte clientul la soluționarea pe cale judiciară a litigiului inițiat la cererea lui Dumitru Sandu și Olesea Sandu împotriva „MAIB Leasing” SA și alții cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1/1536 din 22 aprilie

2008 și a contractului de leasing nr. FL1-1380 din 21 aprilie 2008 cu aducerea părților la etapa inițială.

Drept temei pentru rezoluțiunea contractului de asistență juridică nr.3 din 09 decembrie 2015, „MAIB-Leasing” SA a pretins neexecutarea esențială de către SRL „Legaltriumf” a clauzelor contractului, pretenție exteriorizată prin notificarea nr.23214 din 16 noiembrie 2016, cât și prin declarația de rezoluțiune nr.24625 din 15 august 2018.

Instanța de apel a punctat că „MAIB-Leasing” SA prin acțiunea înaintată nu a specificat și nu a demonstrat în ce constă neexecutarea esențială a contractului de asistență juridică nr.3 din 09 decembrie 2015 de către SRL „Legaltriumf”, ținând cont de faptul că reclamantul recunoaște că avocatul Emilian Bandalac a perfectat referința și a participat la cinci ședințe de judecată, iar SRL „Legaltriumf” i-a eliberat mandat avocatului Emilian Bandalac.

De asemenea, instanța de apel a notat că „MAIB- Leasing” SA nu a prezentat probe din care rezultă cu certitudine că în perioada de timp 09 decembrie 2015 - 22 decembrie 2015, cât și ulterior, SRL „Legaltriumf” nu a acordat servicii juridice în cauza Dumitru Sandu, Olesea Sandu (reclamanți) împotriva „MAIB-Leasing” SA și alții (pârâți) cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr.1/1536 din 22 aprilie 2008 și a contractului de leasing nr. FL- 1380 din 21 aprilie 2008 cu aducerea părților la etapa inițială.

De asemenea, instanța de apel a reținut că rezoluțiunea unui contract nu poate fi operată dacă neexecutarea obligațiilor contractuale este una minoră, astfel, neparticiparea avocatului Emilian Bandalac la una dintre ședințele de judecată, nu poate fi calificată drept neexecutare esențială a contractului de asistență juridică nr.3 din 09 decembrie 2015 de către SRL „Legaltriumf”, deoarece reclamantul nu a adus probe din care rezultă că anume neparticiparea la ședința de judecată din 31 octombrie 2016 poate constitui motiv de a rezolvi contractul.

La 24 decembrie 2019, O.C.N. „MAIB-Leasing” SA a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, menținerea hotărârii primei instanțe, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o legea care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 septembrie 2019, iar O.C.N. „MAIB-Leasing” SA a declarat recurs la 24 decembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea copie deciziei participanților la proces la 21 octombrie 2019, conform scrisorii de însoțire (f.d.133), însă lipsesc date despre recepționarea acestei decizii de către recurent. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de O.C.N. „MAIB-Leasing” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de O.C.N. „MAIB-Leasing” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de O.C.N. „MAIB-Leasing” SA.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „MAIB-Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat